

855.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 17 listopada 1931 r.

o koncesjonowanej sprzedaży wyrobów tytoniowych.

Na podstawie postanowień art. 13 i 62 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopole tytoniowym (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 409) zarządzam co następuje:

Postanowienia ogólne.

§ 1. Koncesje na sprzedaż wyrobów tytoniowych są przywiązane do osoby koncesjonariusza, nie podlegają dziedziczeniu, ani też nie mogą być odstępowane osobom trzecim bezpłatnie, czy też za wynagrodzeniem; wydzierżawienie koncesji lub przyjęcie wspólnika jest również zabronione.

Koncesjonariusze obowiązani są prowadzić sprzedaż wyrobów tytoniowych osobiście. Powierzenie prowadzenia sprzedaży innym osobom (zastępcom) jest dopuszczalne tylko za zezwoleniem władzy, nadającej koncesję; do władzy tej, prócz ewentualnie wydania zezwolenia na prowadzenie sprzedaży przez zastępcę, należy także zatwierdzenie osoby zastępcy.

Koncesjonariuszom hurtowej sprzedaży wyrobów tytoniowych, będącym osobami fizycznymi, zezwolenia na prowadzenie sprzedaży przez zastępcę mogą być wydawane tylko w wyjątkowych wypadkach i na ściśle oznaczony okres.

§ 2. Koncesjonariusze odpowiadają osobiście za czynności zastępców oraz personelu pomocniczego, związane z prowadzeniem sprzedaży wyrobów tytoniowych. Koncesjonariusze obowiązani są do natychmiastowego usunięcia ewentualnie ustanowionego zastępcy, o ile zajdą lub zostaną ujawnione okoliczności, wykluczające daną osobę od pełnienia czynności zastępcy (§ 23).

Władza nadająca koncesję może zażądać od koncesjonariusza usunięcia ustanowionego zastępcy w określonym przez władzę terminie:

- a) o ile zastępca przy wykonywaniu koncesji narusza obowiązujące przepisy,
- b) w przedsiębiorstwach hurtowej sprzedaży wyrobów tytoniowych — o ile Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego uzna, że wykonywanie przez zastępcę koncesji naraża interesy państwowego monopole tytoniowego na straty.

§ 3. Koncesje na sprzedaż wyrobów tytoniowych są przywiązane do określonej w dekreście koncesyjnym siedziby przedsiębiorstwa; sprzedaż wyrobów tytoniowych może być wykonywana tylko w miejscowości i w lokalu (punkcie), w dekreście koncesyjnym oznaczonym, a przy sprzedaży ruchomej lub okružnej (§ 6 p. 4) tylko na określonych liniach komunikacyjnych względnie w określonym okręgu terytorjalnym.

Przeniesienie przedsiębiorstwa sprzedaży wyrobów tytoniowych do innego lokalu w danej miej-

scowości lub otworzenie filji przedsiębiorstwa wymaga zezwolenia tej władzy, która koncesję nadaje.

Rodzaje koncesyj i przedsiębiorstw sprzedaży wyrobów tytoniowych.

§ 4. Koncesje na sprzedaż wyrobów tytoniowych dzielą się na:

- a) koncesje na sprzedaż hurtową,
- b) koncesje na sprzedaż detaliczną.

§ 5. Przedsiębiorstwa hurtowej sprzedaży wyrobów tytoniowych, zwane hurtowniami tytoniowymi, dzielą się na:

- a) hurtownie tytoniowe rejonowe, t. j. hurtownie, mające prawo sprzedaży wyrobów tytoniowych detalistom wyznaczonego rejonu,
- b) hurtownie tytoniowe rozdzielcze, t. j. hurtownie, nadawane spółdzielczym stowarzyszeniom spóżywców lub ich związkom, które to hurtownie mają prawo rozprzedaży wyrobów tytoniowych tylko pomiędzy uprawnione do wykonywania detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych oddziały stowarzyszeń, lub należące do związku stowarzyszenia spóżywców.

§ 6. Przedsiębiorstwa detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych dzielą się na:

1. Sklepy tytoniowe:

- a) samoistne, t. j. takie, które oprócz wyrobów tytoniowych, stanowiących główny przedmiot sprzedaży oraz znaczków stemplowych i pocztowych, blankietów wekslowych, tudzież losów loterii państwowej, sprzedają ewentualnie tylko gazety i inne periodyczne czasopisma, karty do gry, przybory do palenia i zapalania,
- b) mieszane, t. j. połączone ze sprzedażą innych artykułów.

2. Przedsiębiorstwa ulicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych, wykonywanej w budkach, skrzynkach i t. p.

3. Przedsiębiorstwa domowej sprzedaży wyrobów tytoniowych, wykonywanej w zakładach gastronomicznych.

4. Przedsiębiorstwa sprzedaży ruchomej lub okružnej, t. j. sprzedaży detalicznej, niezwiązanej z pewnym stałym punktem, lecz prowadzonej w pewnym określonym okręgu terytorjalnym lub na określonych liniach komunikacyjnych (sprzedaż na wystawach, lub na ulicach uzdrowisk, w wagonach kolejowych i t. p.).

§ 7. Koncesjonariusze przedsiębiorstw hurtowej sprzedaży wyrobów tytoniowych nie mogą prowadzić sprzedaży detalicznej, o ile nie posiadają na to osobnej koncesji.

§ 8. Koncesjonariuszom przedsiębiorstw detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych nie wolno odprzedawać wyrobów tytoniowych innym przedsiębiorstwom detalicznej sprzedaży tych wyrobów.

W drodze wyjątku Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego może zezwolić poszczególnym koncesjonariuszom, posiadającym koncesje na sklepy tytoniowe, na odprzedaż wyrobów tytoniowych państwowego monopoli tytoniowego innym przedsiębiorstwom detalicznej sprzedaży.

Zezwolenia takie mogą być przez Dyrekcję Polskiego Monopoli Tytoniowego cofnięte bez podania powodów za jednomiesięcznym terminem wypowiedzenia.

Rejony.

§ 9. Wyznaczanie rejonów sprzedaży dla hurtowni rejonowych należy do Dyrekcji Polskiego Monopoli Tytoniowego.

Hurtownie rejonowe będą miały wyznaczone rejony z reguły odrębnie dla każdej hurtowni; o ile jednak w danym mieście (gminie miejskiej) mieści się siedziba kilku hurtowni, hurtownie takie posiadać będą rejon wspólny. W ostatnim wypadku przedsiębiorstwa detalicznej sprzedaży, znajdujące się w ustanowionym dla danych hurtowni wspólnym rejonie, mogą zaopatrywać się w wyroby tytoniowe w dowolnej hurtowni, znajdującej się w danym mieście.

§ 10. Dyrekcja Polskiego Monopoli Tytoniowego może dokonywać zmiany rejonów, wyznaczonych dla hurtowni; przeprowadzanie takiej zmiany za zgodą koncesjonariuszów może być dokonane w każdym czasie, bez zgody zaś — dopiero po zawiadomieniu koncesjonariuszów o zamierzonej zmianie rejonu na 12 miesięcy naprzód.

Postanowienia te mają zastosowanie i w razie zmian rejonów wspólnych, wyznaczonych dla kilku hurtowni.

Uprawnienia koncesjonariuszów do sprzedaży wyrobów tytoniowych.

§ 11. Przedsiębiorstwa hurtowej sprzedaży wyrobów tytoniowych oraz samoistne sklepy tytoniowe mają prawo sprzedaży wszystkich wyrobów tytoniowych, dopuszczonych do sprzedaży w Państwie.

Sklepy tytoniowe mieszane mają prawo sprzedaży tylko wyrobów państwowego monopoli tytoniowego.

Przedsiębiorstwa ulicznej sprzedaży mają prawo sprzedaży tylko papierosów wyrobu państwowego monopoli tytoniowego.

Przedsiębiorstwa domowej sprzedaży wyrobów tytoniowych mają prawo sprzedaży tylko cygar i papierosów wyrobu państwowego monopoli tytoniowego, papierosów zaś i cygar wyrobu gdańskiego monopoli i importowanych tylko w wypadku, gdy otrzymają na to specjalne zezwolenie Dyrekcji Polskiego Monopoli Tytoniowego. Zezwolenie takie może być w każdej chwili cofnięte bez podania powodów.

Uprawnienia do sprzedaży wyrobów tytoniowych, o ile chodzi o przedsiębiorstwa sprzedaży ruchomej lub okrężnej, określane będą w dokumencie koncesyjnym.

§ 12. Dyrekcja Polskiego Monopoli Tytoniowego może wyłączać od sprzedaży niektóre gatun-

ki wyrobów tytoniowych w poszczególnych okręgach Państwa.

§ 13. Wyroby tytoniowe państwowego monopoli tytoniowego oraz monopoli gdańskiego jako też i wyroby importowane winny być sprzedawane tylko w oryginalnych, bezpośrednich opakowaniach, zaopatrzonej etykietą, względnie banderolą monopolową. Dyrekcja Polskiego Monopoli Tytoniowego może jednak zezwolić na sprzedawanie niektórych wyrobów na sztuki lub na wagę.

Pobieranie wyrobów tytoniowych.

§ 14. Hurtownie tytoniowe obowiązane są zaopatrywać się w wyroby tytoniowe wyłącznie we wskazanych im przez Dyrekcję Polskiego Monopoli Tytoniowego magazynach monopolowych.

Przedsiębiorstwa detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych obowiązane są zaopatrywać się w wyroby tytoniowe tylko w zakładach monopolowych lub koncesjonowanych hurtowniach, do których zostały przydzielone.

W drodze wyjątku przedsiębiorstwa detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych mogą się zaopatrywać w wyroby tytoniowe w sklepach tytoniowych, znajdujących się ewentualnie w rejonie danej hurtowni (hurtowni, do której detalista został przydzielony), którym Dyrekcja Polskiego Monopoli Tytoniowego udzieliła prawa odprzedaży wyrobów tytoniowych innym detalicznym przedsiębiorstwom sprzedaży.

§ 15. Koncesje na sprzedaż wyrobów tytoniowych uprawniają zarówno samych koncesjonariuszów jak i osoby działające na podstawie ich pisemnego upoważnienia, do przewozu wyrobów tytoniowych z miejsc poboru tych wyrobów do lokalów przedsiębiorstw sprzedaży.

Rabaty.

§ 16. Koncesjonariusze przedsiębiorstw hurtowej sprzedaży wyrobów tytoniowych pobierają wyroby tytoniowe z magazynów państwowego monopoli tytoniowego za rabatem, wyznaczanym przez Dyrekcję Polskiego Monopoli Tytoniowego dla poszczególnych koncesjonariuszów w granicach od 10 — 13% od ceny taryfowej, o ile chodzi o wyroby państwowego monopoli tytoniowego oraz monopoli gdańskiego, oraz w wysokości 8%, o ile chodzi o wyroby tytoniowe zagraniczne.

W granicach wymienionej w ustępie poprzednim maksymalnej stawki rabatowej Dyrekcja Polskiego Monopoli Tytoniowego może przyznany rabat zmieniać, obniżając go lub podwyższając.

Obniżenie rabatu koncesjonowanym przedsiębiorstwom hurtowej sprzedaży za zgodą koncesjonariusza może być przeprowadzone w każdym czasie, bez zgody — za wypowiedzeniem koncesjonariuszowi dotychczasowego rabatu na jeden rok naprzód; wyjątkowo w wypadku, gdy rabat ustanowiony został dla danej hurtowni prowizorycznie, t. j. na określony czas, obniżenie rabatu bez zgody kon-

cesjonariusza może być przeprowadzone z upływem terminu, na jaki rabat był wyznaczony.

§ 17. Rabat od ceny taryfowej wyrobów tytoniowych państwowego monopolu tytoniowego oraz monopolu gdańskiego wynosi dla koncesjonowanych przedsiębiorstw detalicznej sprzedaży:

- a) 7% dla przedsiębiorstw domowej sprzedaży wyrobów tytoniowych,
- b) 9% dla wszystkich innych przedsiębiorstw detalicznej sprzedaży.

O ile jednak koncesjonariusze wymienieni pod b) zaopatrywać się będą w wyroby tytoniowe nie bezpośrednio w hurtowniach, do których zostali przydzieleni, lecz w sklepach tytoniowych uprawnionych wyjątkowo do odprzedaży wyrobów tytoniowych (§ 8 ust. 2), wówczas otrzymywać będą rabat, ustalony na mocy wzajemnego porozumienia z koncesjonariuszem danego sklepu tytoniowego.

Rabat od ceny taryfowej wyrobów tytoniowych zagranicznych ustala się dla koncesjonowanych przedsiębiorstw detalicznej sprzedaży na:

- a) 7% dla sklepów tytoniowych,
- b) 4% dla przedsiębiorstw domowej sprzedaży wyrobów tytoniowych.

§ 18. Koncesjonariusze, prowadzący hurtową sprzedaż wyrobów tytoniowych, obowiązani są odstąpić z przyznanego im w myśl § 16 rabatu, rabat należy koncesjonariuszom detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych.

Obowiązki koncesjonariuszów.

§ 19. Obowiązkiem koncesjonariuszów przedsiębiorstw sprzedaży wyrobów tytoniowych jest należyte aprowidowanie odbiorców w wyroby tytoniowe oraz przestrzeganie przepisów, normujących sprzedaż wyrobów tytoniowych.

Koncesjonariusze obowiązani są w szczególności:

- a) do stałego wykonywania czynności sprzedaży w dopuszczalnych dla danego przedsiębiorstwa godzinach handlu,
- b) do sprzedawania wyrobów tytoniowych ściśle po obowiązującej cenie,
- c) do posiadania stałego zapasu wyrobów tytoniowych, określanego przez Dyрекcję Polskiego Monopoli Tytoniowego, w granicach do połowy miesięcznego przeciętnego obrotu danego przedsiębiorstwa sprzedaży,
- d) do utrzymywania lokalu sprzedaży w porządku i w czystości i zabezpieczania wyrobów tytoniowych od wpływów, ujemnie działających na jakość wyrobów,
- e) do wyłączenia ze sprzedaży wyrobów tytoniowych, nienadających się do użytku (uszkodzonych, lub zepsutych) i do odstąpienia ich państwowemu monopolowi tytoniowemu za zwrotem 50% ceny taryfowej, obowiązującej w chwili odstąpienia,
- f) do umieszczania z zewnątrz lokalu handlowego na widocznym miejscu napisu (szyldu) według wzoru, ustalonego przez Dyрекcję Polskiego Monopoli Tytoniowego,

- g) do umieszczania na widocznym miejscu cennika wyrobów tytoniowych,
- h) do prowadzenia ksiąg, a mianowicie:
 - w przedsiębiorstwach hurtowej sprzedaży wyrobów tytoniowych do prowadzenia ksiąg składowych i kontowych oraz zapisku rewizyjnego,
 - w sklepach tytoniowych, posiadających prawo odprzedaży wyrobów tytoniowych innym przedsiębiorstwom detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych — księgi kontowej oraz zapisku rewizyjnego;
 - w przedsiębiorstwach detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych — zapisku rewizyjnego.

W księdze składowej winny być zapisywane wszelkie pobory wyrobów tytoniowych oraz dzienne rozchody tych wyrobów; w księdze kontowej prowadzonej według przedsiębiorstw detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych — obroty dokonywane z poszczególnymi przedsiębiorstwami detalicznej sprzedaży; zapisek rewizyjny służy do zapisywania uwag organów, przeprowadzających kontrolę przedsiębiorstw sprzedaży.

Wzory ksiąg i zapisku rewizyjnego ustala Dyрекcja Polskiego Monopoli Tytoniowego.

- i) do udzielania organom państwowego monopolu tytoniowego i władzom skarbowym wszelkich wyjaśnień, związanych z prowadzeniem sprzedaży wyrobów tytoniowych i do umożliwiania im sprawdzania prowadzonych ksiąg oraz posiadanych zapasów wyrobów tytoniowych,
- j) do przestrzegania instrukcji Dyрекcji Polskiego Monopoli Tytoniowego, normujących pobór, sposób sprzedaży i przechowywania wyrobów tytoniowych.

Przedsiębiorstwa detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych obowiązane są sprzedawać wyroby tytoniowe wszystkim zgłaszającym się konsumentom; postanowienie to nie stosuje się do przedsiębiorstw sprzedaży wyrobów tytoniowych, wykonywanej przez spółdzielnie, o ile statut tych spółdzielni ogranicza prowadzenie sprzedaży tylko do członków spółdzielni.

§ 20. W razie cofnięcia lub wygaśnięcia koncesji, koncesjonariusze obowiązani są najdalej do dnia 7 od dnia, z którym koncesja została cofnięta lub wygasła, odprzedać pozostałe w ich posiadaniu wyroby tytoniowe innym koncesjonariuszom, wskazanym przez władzę, nadającą koncesję, a w braku takich nabywców zwrócić wyroby najbliższemu magazynowi państwowego monopolu tytoniowego. Odprzedaż wyrobów tytoniowych względnie zwrot ich do magazynu państwowego monopolu tytoniowego następuje po cenie taryfowej, w danej chwili obowiązującej, z potrąceniem rabatu, przysługującego koncesjonariuszowi, ustępującemu towar i z doliczeniem kosztów transportu, przypadających na daną partję wyrobów.

W wypadku, gdyby koncesjonariusz nie zasto-
sował się do obowiązku ciążącego na nim w myśl po-
stanowień ustępu poprzedniego, Dyrekcja Polskiego
Monopolu Tytoniowego oraz władze skarbowe
(urzędy skarbowe akcyz i monopolów państwowych)
uprawnione będą do przymusowego zajęcia tych wy-
robów przez organa skarbowe za odszkodowaniem
płatnem w myśl postanowień ustępu poprzedniego.

Zmiany taryfy wyrobów tytoniowych.

§ 21. Zmiany taryfy (cen) wyrobów tytonio-
wych nie powodują w stosunku do tych wyrobów,
które przed zmianą ceny zostały przez koncesjonar-
juszów już pobrane, ani obowiązku dopłat ze strony
koncesjonariuszów na rzecz państwowego monopolu
tytoniowego, jeżeli ceny zostały podwyższone, ani
bonifikaty na rzecz koncesjonariuszów różnicy ceny,
jeżeli ceny zostały niższe, choćby pobrane przed
zmianą ceny wyrobów nie zostały jeszcze przez kon-
cesjonariuszów sprzedane.

Nadawanie koncesyj.

§ 22. Osoby, ubiegające się o koncesję na
sprzedaż wyrobów tytoniowych, winny wskazać od-
powiedni do prowadzenia sprzedaży wyrobów tyto-
niowych lokal, w którym zamierzają wykonywać
koncesję oraz, o ile chodzi o koncesję na hurtową
sprzedaż wyrobów tytoniowych, wykazać się kapi-
tałem lub kredytem, potrzebnym do prowadzenia
przedsiębiorstwa.

Koncesje na sprzedaż wyrobów tytoniowych
mogą być nadawane zarówno osobom fizycznym jak
i prawnym.

§ 23. Nie mogą otrzymać koncesji na sprzedaż
wyrobów tytoniowych, ani pełnić funkcji zastępcy
koncesjonariusza:

- a) posłowie i senatorowie,
- b) osoby, pozostające w służbie państwowej
cywilnej albo wojskowej, w przedsiębior-
stwach państwowych, w służbie samorządo-
wej lub instytucji publiczno - prawnej, choć-
by stosunek ich był kontraktowy, z wyjąt-
kiem osób piastujących honorowo t. j. bez-
interesownie jakąś godność lub urząd w po-
wyższych instytucjach,
- c) osoby, przeciw którym toczy się postępowanie
karno-sądowe lub upadłościowe,
- d) osoby, skazane prawomocnym wyrokiem są-
du karnego, o ile skazanie pociąga utratę
zdolności do piastowania urzędu publicz-
nego,
- e) osoby, zasądzone prawomocnie za przemyt-
nictwo, nielegalną fabrykację lub sprzedaż
wyrobów monopolowych, oszustwo i inne
przestępstwa z chęci zysku, bądź za dzia-
łalność antypaństwową,
- f) niezdolne według ustaw cywilnych do za-
ciągania zobowiązań lub do swobodnego
rozporządzania swym majątkiem,
- g) nieposiadające obywatelstwa polskiego, o ile
istniejące traktaty lub konwencje nie zawie-

rają odrębnych w tym względzie postano-
wień.

§ 24. Przed wydaniem koncesji na sprzedaż
wyrobów tytoniowych uprawnione do tego władze
winny sprawdzić, czy osoba, która ma otrzymać kon-
cesję, odpowiada wymogom wskazanym w § 22 i czy
w stosunku do niej nie zachodzą przeszkody, wyni-
kające z postanowień § 23.

W tym celu władze winny żądać od osób, ubie-
gających się o nadanie koncesji, przedstawienia wła-
ściwych dowodów.

Przy nadawaniu koncesji na detaliczną sprze-
daż wyrobów tytoniowych w miejscowościach wię-
jskich, urzędy skarbowe akcyz i monopolów pań-
stwowych mogą uskutecznić nadawanie koncesji
przy zastosowaniu uproszczonego postępowania, nie
żądając od zainteresowanego dowodów, odpowia-
dających postanowieniom ustępów poprzednich, a ogra-
niczając się jedynie do zebrania w najkrótszej dro-
dze opinii o osobie, starającej się o koncesję, i stwier-
dzenia, iż rozporządza ona potrzebnym lokalem; ta-
kie uproszczone postępowanie może być stosowane
i w miastach, gdy w interesie należytego zaopatrze-
nia rynku leży szybkie nadanie koncesji, przyczem
jednak, o ile chodzi o miasto, nadanie koncesji w try-
bie uproszczonego postępowania może być dokonane
tylko prowizorycznie na okres nie dłuższy od sześciu
miesięcy.

§ 25. Koncesje na sprzedaż wyrobów tytonio-
wych są nadawane bądź bezterminowo, bądź na
określony czas.

Nadawanie koncesji na określony czas może,
o ile chodzi o przedsiębiorstwa wymienione w §§ 5
i 6, mieć miejsce tylko w wypadkach, gdy chodzi
o tymczasowe zorganizowanie sprzedaży wyrobów
tytoniowych na pewien okres przejściowy, lub gdy
chodzi o obsadzenie punktu sprzedaży, mającego
istnieć tylko czasowo.

§ 26. Nadanie koncesji następuje przez dorę-
czenie dokumentu koncesyjnego, wskazującego:

- a) przepisy, stanowiące podstawę prawną do
nadania koncesji,
- b) osobę koncesjonariusza,
- c) rodzaj sprzedaży, na którą udziela się kon-
cesji,
- d) czy koncesję nadaje się bezterminowo, czy
też na pewien określony czas,
- e) miejscowość i lokal, w której sprzedaż ma
być prowadzona,
- f) termin uruchomienia koncesji.

O ile chodzi o koncesję na hurtową sprzedaż
wyrobów tytoniowych, w dokumencie koncesyjnym
powinien być wskazany nadto rabat przyznany kon-
cesjonariuszowi oraz rejon sprzedaży. O ile chodzi
o koncesję na przedsiębiorstwo sprzedaży rucho-
mej lub okružnej (§ 6 p. 4), w dokumencie koncesyj-
nym powinny być określone uprawnienia przedsię-
biorstwa do sprzedaży wyrobów tytoniowych.

§ 27. Koncesje na hurtową sprzedaż wyrobów
tytoniowych nadaje Dyrekcja Polskiego Monopolu
Tytoniowego.

Koncesje na detaliczną sprzedaż wyrobów tytoniowych nadają urzędy skarbowe akcyz i monopolów państwowych.

Wygaśnięcie koncesji.

§ 28. Koncesja gaśnie w następujących wypadkach:

- a) w razie nieuruchomienia koncesji w terminie, wskazanym przy nadawaniu koncesji, o ile koncesjonariusz nie uzyskał od władzy, która koncesję nadała, przedłużenia terminu,
- b) w razie śmierci koncesjonariusza,
- c) gdy przestaje istnieć osoba prawna, której koncesję nadano,
- d) w razie zrzeczenia się koncesji przez koncesjonariusza,
- e) w razie upływu czasu, na jaki koncesja była nadana,
- f) o ile chodzi o przedsiębiorstwa domowej sprzedaży wyrobów tytoniowych, gdy przestaje istnieć przedsiębiorstwo główne (przedsiębiorstwo gastronomiczne), z którym związane było prowadzenie domowej sprzedaży wyrobów tytoniowych.

Orzekanie o wygaśnięciu koncesji należy do władz, nadających koncesje.

Cofnięcie koncesji.

§ 29. Cofnięcie koncesji bez uprzedniego wypowiedzenia następuje, gdy:

- a) przedsiębiorstwo hurtowej sprzedaży wyrobów tytoniowych jest nieczynne dłużej niż przez 7 dni, a inne przedsiębiorstwa sprzedaży dłużej niż przez miesiąc, o ile koncesjonariusz nie uzyskał zezwolenia władzy na czasowe zawieszenie sprzedaży,
- b) koncesjonariuszowi ogłoszono upadłość,
- c) koncesjonariusz wydzierżawi lub odstąpi koncesję innej osobie, albo zawrze spółkę w celu wykonywania przedsiębiorstwa, na którego prowadzenie sam otrzymał koncesję, lub też powierzy prowadzenie przedsiębiorstwa nieupoważnionemu zastępcy,
- d) koncesjonariusz ponosi winę fałszywego prowadzenia przepisowych ksiąg w celu wprowadzenia w błąd organów państwowego monopolu tytoniowego lub władz skarbowych,
- e) zajdą lub zostaną ujawnione okoliczności, wymienione w p. b) oraz d) — g) § 23 niniejszego rozporządzenia, które wykluczają daną osobę od otrzymania koncesji.

§ 30. Cofnięcie koncesji bez wypowiedzenia może nastąpić w wypadkach:

- a) jeżeli koncesjonariusz przedsiębiorstwa hurtowej sprzedaży sprzedaje wyroby tytoniowe detalistom innego rejonu, lub jeżeli koncesjonariusz przedsiębiorstw detalicznej sprzedaży pobiera wyroby tytoniowe w innym, aniżeli mu wyznaczono przedsiębiorstwie sprzedaży,

- b) jeżeli koncesjonariusz udziela detalistom, przydzielonym do niego z poborem wyrobów tytoniowych, rabatu innego, niż rabatu, przysługującego detalistom,
- c) jeżeli koncesjonariusz sprzedaje wyroby tytoniowe konsumentom po cenie innej, niż cena taryfowa,
- d) jeżeli koncesjonariusz uniemożliwia lub utrudnia organom państwowego monopolu tytoniowego lub władz skarbowych przeprowadzanie kontroli przedsiębiorstwa sprzedaży,
- e) jeżeli przeciwko koncesjonariuszowi zostało wdrożone postępowanie upadłościowe.

§ 31. Cofnięcie koncesji za trzymiesięcznym wypowiedzeniem może nastąpić w wypadkach, gdy koncesjonariusz na skutek naruszenia obowiązków otrzymał uprzednio co najmniej trzykrotnie pisemne upomnienie władzy, nadającej koncesję.

§ 32. Koncesje na sprzedaż hurtową wyrobów tytoniowych mogą być cofane bez podania powodów za jednorocznym wypowiedzeniem.

§ 33. Koncesje na detaliczną sprzedaż wyrobów tytoniowych mogą być cofane bez podania powodów za sześciomiesięcznym wypowiedzeniem.

§ 34. Prawo cofania koncesji na przedsiębiorstwa detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych przysługuje urzędowi skarbowemu akcyz i monopolów państwowych.

W wypadkach, gdy cofnięcie koncesji na detaliczną sprzedaż wyrobów tytoniowych ma nastąpić na podstawie postanowień §§ 30 i 31, cofnięcie koncesji może być dokonane przez urząd skarbowy akcyz i monopolów państwowych tylko za zgodą izby skarbowej, w wypadkach zaś, gdy cofnięcie ma nastąpić na podstawie postanowień § 33, za zgodą Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego.

Prawo cofania koncesji na przedsiębiorstwa hurtowej sprzedaży wyrobów tytoniowych przysługuje Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego.

Specjalne przedsiębiorstwa sprzedaży wyrobów tytoniowych.

§ 35. Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego może za zgodą Ministra Skarbu udzielać koncesji na specjalne przedsiębiorstwa sprzedaży wyrobów tytoniowych, nie przewidziane w niniejszym rozporządzeniu, jako to: przedsiębiorstwa sprzedaży w automatach, przedsiębiorstwa sprzedaży na dworcach i linjach kolejowych i t. p.

Prawa i obowiązki koncesjonariuszów przedsiębiorstw specjalnych co do:

- a) uprawnień do sprzedaży wyrobów tytoniowych,
- b) pobierania tych wyrobów,
- c) otrzymywania rabatu,

określone będą w dokumencie koncesyjnym odpowiednio do specjalnego rodzaju i warunków sprzedaży.

Cofanie koncesyj na specjalne przedsiębiorstwa sprzedaży oraz orzekanie o ich wygaśnięciu należy do Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego.

Właściwość władz.

§ 36. Nadzór nad przestrzeganiem przez koncesjonariuszów przepisów niniejszego rozporządzenia należy do władz, nadających koncesje.

Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego oraz upoważnionym przez nią organom państwowego monopolu tytoniowego przysługuje prawo dokonywania lustracji przedsiębiorstw detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych i wydawania w miarę potrzeby zarządzeń doraźnych, o których powinien być niezwłocznie powiadomiony właściwy urząd skarbowy akcyz i monopolów państwowych.

Izby skarbowe oraz urzędy skarbowe akcyz i monopolów państwowych obowiązane są do współdziałania z Dyrekcją Polskiego Monopolu Tytoniowego w sprawach wykonywania nadzoru nad przedsiębiorstwami hurtowej i specjalnymi przedsiębiorstwami sprzedaży, a w szczególności do współdziałania z Dyrekcją Polskiego Monopolu Tytoniowego w sprawach:

- a) kontroli ksiąg, prowadzonych przez koncesjonariuszów,
- b) stwierdzania zapasów wyrobów tytoniowych posiadanych przez koncesjonariuszów.

§ 37. Przepisy zawarte w § 36 nie naruszają w niczem kompetencji władz skarbowych, wynikających z postanowień ustawy karnej skarbowej.

§ 38. Do Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego należy:

- a) ustalanie ilości i rozmieszczenia przedsiębiorstw hurtowej sprzedaży wyrobów tytoniowych,
- b) określanie rejonów hurtowni,
- c) określanie zasad, stosownie do których ma być organizowana detaliczna sprzedaż wyrobów tytoniowych,
- d) określanie sposobu przeprowadzania nadzoru nad stosowaniem się koncesjonariuszów do przepisów niniejszego rozporządzenia,
- e) wydawanie instrukcyj w sprawach kontrolowania ksiąg, prowadzonych przez koncesjonariuszów.

§ 39. Odwołania od orzeczeń, opartych na postanowieniach niniejszego rozporządzenia, winny być wnoszone za pośrednictwem władzy, która orzeczenie wydała, najpóźniej w ciągu dni 14-tu, licząc od dnia następnego po dniu doręczenia orzeczenia.

§ 40. Odwołania od orzeczeń urzędów skarbowych akcyz i monopolów państwowych rozstrzygają izby skarbowe (śląski urząd wojewódzki).

Odwołania od orzeczeń Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego rozstrzyga Minister Skarbu.

Rozstrzygnięcie, zapadłe w II instancji, jest ostateczne w administracyjnym toku instancji.

Odwołanie wstrzymuje wykonanie orzeczenia władzy orzekającej aż do rozstrzygnięcia odwołania

przez władzę wyższej instancji. Wyjątek stanowią orzeczenia o zmianie rabatów dla przedsiębiorstw hurtowej sprzedaży wyrobów tytoniowych i przedsiębiorstw specjalnych; odwołania od tych orzeczeń nie wstrzymują wykonania orzeczenia, natomiast uchylecie lub zmiana orzeczenia powoduje co do wysokości rabatu odpowiednie skutki wstecz od daty, od której zaskarżone orzeczenie weszło w życie. W wypadkach, gdy chodzi o odwołania w sprawach orzeczeń o wygaśnięciu lub cofnięciu koncesji, jeżeli pozostawienie koncesjonariusza w jego prawach mogłoby narazić interesy państwowego monopolu tytoniowego na straty, władza, orzekająca cofnięcie koncesji, może zawiesić koncesjonariusza w jego prawach, aż do decyzji władzy odwoławczej.

§ 41. Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego komunikować się będzie z urzędami skarbowymi akcyz i monopolów państwowych za pośrednictwem właściwych izb skarbowych (śląskiego urzędu wojewódzkiego); w wypadkach nagłych może jednak przysyłać swe zarządzenia bezpośrednio urzędowi skarbowym akcyz i monopolów państwowych, przesyłając równocześnie odpisy tych zarządzeń izbom skarbowym (śląskiemu urzędowi wojewódzkiemu).

O decyzjach swych w sprawie nadawania i cofnięcia koncesyj oraz o ewentualnych wypadkach wygaśnięcia koncesyj na hurtową sprzedaż wyrobów tytoniowych i na specjalne przedsiębiorstwa sprzedaży Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego będzie zawiadamiała właściwe izby skarbowe i urzędy skarbowe akcyz i monopolów państwowych.

Postanowienia przejściowe i końcowe.

§ 42. Przepisy zawarte w postanowieniach §§ 11, 16, 17 nie naruszają w niczem już zawartych lub zawieranych w przyszłości umów z zarządami monopolu zagranicznych co do wzajemnego dopuszczenia do sprzedaży wyrobów tytoniowych polskich i zagranicznych; o ileby z tych umów wynikał obowiązek dopuszczania do sprzedaży wyrobów zagranicznych w szerszym zakresie, aniżeli to wynika z postanowień § 11, lub za rabatem wyższym od przewidzianego w §§ 16 i 17, Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego będzie uprawniona do wydawania odpowiednich zarządzeń w stosunku do koncesjonariuszów.

§ 43. W okresie do dnia 30-go czerwca 1932 r. Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego może, niezależnie od innych postanowień niniejszego rozporządzenia, cofać koncesję na hurtową sprzedaż wyrobów tytoniowych i na przedsiębiorstwa specjalne bez podania powodów i bez wypowiedzenia, wyznaczając koncesjonariuszom 6-miesięczny termin na zlikwidowanie przedsiębiorstwa z prawem prowadzenia przez ten czas sprzedaży wyrobów tytoniowych.

§ 44. W okresie do dnia 30 czerwca 1932 r. obniżenie rabatów handlowych, posiadanych przez hurtownie tytoniowe w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, może być uskutecznione przez Dyrekcję Polskiego Monopolu Tytoniowego bez zgody kon-

cesjonariusza za jednomiesięcznym terminem wypowiedzenia rabatu.

§ 45. W okresie do dnia 30 czerwca 1932 r. Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego może bez zgody koncesjonariuszów zmieniać granice rejonów, wyznaczonych dla hurtowni rejonowych, zawiadamiając koncesjonariusza o zamierzonej zmianie granic rejonu na jeden miesiąc naprzód.

§ 46. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1932 r.

Równocześnie tracą moc obowiązującą wszystkie poprzednie przepisy w sprawach, objętych tem rozporządzeniem, a w szczególności rozporządzenia Ministra Skarbu:

1. Z dnia 20 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 285).
2. Z dnia 17 maja 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 68, poz. 531).
3. Z dnia 29 września 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 112, poz. 902).
4. Z dnia 6 lutego 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 161).
5. Z dnia 28 lutego 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 201).
6. Z dnia 15 kwietnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 391).
7. Z dnia 15 maja 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 472).
8. Z dnia 24 września 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 841).
9. Z dnia 24 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. z 1925 r. Nr. 7, poz. 53).
10. Z dnia 24 lutego 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 193).
11. Z dnia 13 maja 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 360).
12. Z dnia 23 maja 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 396).
13. Z dnia 18 września 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 699).
14. Z dnia 23 grudnia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 129, poz. 927).
15. Z dnia 17 lutego 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 120).
16. Z dnia 19 września 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 88, poz. 794).
17. Z dnia 28 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 284).
18. Z dnia 30 sierpnia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 740).
19. Z dnia 29 września 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 93, poz. 827).
20. Z dnia 31 stycznia 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 10, poz. 84).
21. Z dnia 31 stycznia 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 13, poz. 111).
22. Z dnia 5 sierpnia 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 59, poz. 479).
23. Z dnia 19 listopada 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 699).

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

856.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 17 listopada 1931 r.

w sprawie zapasów wyrobów tytoniowych, które mogą posiadać osoby prywatne.

Na podstawie art. 5 punkt h) ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 409) zarządza się co następuje:

§ 1. Osoby prywatne bez zezwolenia władzy skarbowej posiadać mogą zapasy wyrobów tytoniowych w ilości nie większej niż 3.000 sztuk papierosów albo 300 sztuk cygar albo 3 kg. tytoniu do palenia lub do żucia, albo wreszcie 1,2 kg. tabaki do zazywania.

Przy posiadaniu kilku rodzajów wyrobów tytoniowych dla oceny łącznego zapasu, który bez zezwolenia władzy skarbowej mogą posiadać osoby prywatne, ustala się stosunek: 10 sztuk papierosów odpowiada:

- a) 10 gr. tytoniu do palenia lub do żucia,
- b) 1 cygaru,
- c) 4 gr. tabaki.

§ 2. Na posiadanie większej ilości wyrobów tytoniowych, od normy ustalonej w poprzednim paragrafie, udzielają zezwoleń właściwe urzędy skarbowe akcyz i monopolów państwowych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

857.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI WYDANE W POROZUMIENIU Z MINISTREM SKARBU

z dnia 28 listopada 1931 r.

w sprawie uposażenia nieetatowych, stałych dziennie płatnych pracowników kolejowych.

Na podstawie art. 102 i 103 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924) zarządza się co następuje:

§ 1. Zawiesza się moc obowiązującą ustępów pierwszych §§ 7 rozporządzeń Ministra Kolei Żelaznych z dnia 14 grudnia 1923 r., wydanych w porozumieniu z Ministrem Skarbu: